

Μηναῖον - ΤΗΙ ΙΣ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος
Εὐφημίας

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 21.

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρόσχες
μοι· ἵνα τί ἐγκατέλιπές με;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου
οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Ὁ Θεός μου, κεκράξομαι
ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούση.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. δ'. Σὺ δὲ ἐν ἀγίῳ κατοικεῖς, ὁ
ἔπαινος τοῦ Ἰσραήλ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 73.

Στίχ. α'. Ἵνα τί, ὁ Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος;

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ
σταυρωθεῖς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου,
ἥς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ
σταυρωθεῖς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Ὅρος Σιών τοῦτο, ὃ
κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ
σταυρωθεῖς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. δ'. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν· πρὸ
αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ
σταυρωθεῖς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεῖς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
εἷς ὢν τῆς Ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον
ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. Ψαλμὸς 98.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν,
ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Στίχ. β'. Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ
ὑψηλὸς ἐστίν.

Στίχ. γ'. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ
ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ.

Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος α'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς
βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα.

*Ἡ, ἀντι τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Ὦδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Τοῦ Μηναίου ---

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Ῥάβδος εἰς τύπον, τοῦ μυστηρίου
παραλαμβάνεται τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει
τὸν ἱερέα· τῇ στειρευούσῃ δὲ πρῶην,
Ἐκκλησία νῦν ἐξήνηθη, ξύλον Σταυροῦ, εἰς
κράτος καὶ στερέωμα.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ
τὸν Θεὸν ὁψονται.

Ῥάβδος εἰς τύπον, τοῦ μυστηρίου
παραλαμβάνεται τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει
τὸν ἱερέα· τῇ στειρευούσῃ δὲ πρῶην,
Ἐκκλησία νῦν ἐξήνηθη, ξύλον Σταυροῦ, εἰς
κράτος καὶ στερέωμα.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Ὡς ἐπαφῆκε ῥαπιζομένη ὕδωρ
ἀκρότομος, ἀπειθοῦντι λαῷ, καὶ
σκληροκαρδίῳ, τῆς θεοκλήτου ἐδήλου,
Ἐκκλησίας τὸ μυστήριον, ἧς ὁ Σταυρὸς, τὸ
κράτος καὶ στερέωμα.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Πλευρᾶς ἀχράντου λόγχῃ τρωθείσης,
ὕδωρ σὺν αἵματι ἐξεβλήθη, ἐγκαινίζον
διαθήκην, καὶ ῥυπτικὸν ἁμαρτίας· τῶν
πιστῶν γὰρ Σταυρὸς καύχημα, καὶ
Βασιλέων κράτος καὶ στερέωμα.

Κανὼν τῆς Ἀγίας.

Τοῦ Μηναίου ---

Ὦδὴ ζ'. Ἦχος πλ. δ'.

Χιτῶνά μοι παράσχου.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ἄνδρεῖον ἐν θηλείᾳ τῇ σαρκί, τῆς ψυχῆς
τὸ φρόνημα, φέρουσα Ἐνδοξε, τῶν ἐν ὕδασι
θηρῶν κατεφρόνησας.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Νενίκηκας τυράννων τὴν ὀφρύν, ἀσινῆς
ἐν ὕδασι, Μάρτυς ἀήττητε, σὺν θηρσὶν ὡς
Ἰωῆς διαμείνασα.

Δόξα.

Ἐρρύσατο θηρῶν διαφθορᾶς,
ἐπακούσας Κύριος, σοῦ τῆς δεήσεως, ὡς ἐκ
λάκκου Δανιήλ, σὲ Πανεύφημε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκί, τὸν Λόγον
κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ
ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, ψάλλοντάς σοι,
Ἀλληλούϊα.

**Ὑμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον
Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Σταυροῦ.**

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος α'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς
βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα.

Τῆς Ἀγίας.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Λίαν εὐφρανὰς τοὺς ὀρθοδόξους, καὶ
κατήσχυνας τοὺς κακοδόξους, Εὐφημία
Χριστοῦ καλλιπάρθενε· τῆς γὰρ Τετάρτης
Συνόδου ἐκύρωσας, ἃ οἱ Πατέρες καλῶς
ἐδογμάτισαν, Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Τοῦ Μηναίου ---

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ἀντόμελον.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως,
τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτεία τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός·
εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς
βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ
τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν
σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀπόστολος

Τῆς Ἀγίας.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς 67.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

2Κορ 6:1-10

Ἀδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν,
μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι
ὑμᾶς. Λέγει γάρ· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά
σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά
σοι· ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος· ἰδοὺ
νῦν ἡμέρα σωτηρίας. Μηδεμίαν ἐν μηδενὶ
διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῇ
ἡ διακονία, ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες
ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ
πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν
στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν
ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις,
ἐν νηστείαις, ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν
μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι
ἀγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτως, ἐν λόγῳ
ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ· διὰ τῶν ὅπλων
τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν,
διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας
καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς,
ὡς ἀγνοοῦμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι,
ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν, ὡς
παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, ὡς
λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ

πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὥς μηδὲν ἔχοντες
καὶ πάντα κατέχοντες.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς 39.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α'. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α'. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτρᾳ τοὺς
πόδας μου.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

Τῆς Ἀγίας.

Λου ζ' 36 - 50

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἡρώτα τις τῶν
Φαρισαίων τὸν Ἰησοῦν ἵνα φάγῃ μετ'
αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ
Φαρισαίου ἀνεκλίθη. καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἐν τῇ
πόλει ἣτις ἦν ἀμαρτωλός, καὶ ἐπιγνοῦσα
ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου,
κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου καὶ σταῖσα
ὀπίσω παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ κλαίουσα,
ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς
δάκρυσιν καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς
ἐξέμασσε, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ
καὶ ἤλειφε τῷ μύρῳ. ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος
ὁ καλέσας αὐτὸν εἶπεν ἐν ἑαυτῷ λέγων·
Οὗτος εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς
καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἣτις ἅπτεται αὐτοῦ, ὅτι
ἀμαρτωλός ἐστι. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
εἶπε πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν. ὁ
δέ φησί· Διδάσκαλε, εἰπέ. δύο χρεοφειλέται
ἦσαν δανεισθῆναι· ὁ εἷς ὥφειλε δηνάρια
πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα. μὴ
ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις
ἐχαρίσατο. τίς οὖν αὐτῶν, εἰπέ, πλεῖον
ἀγαπήσει αὐτόν; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων
εἶπεν· Ὑπολαμβάνω ὅτι ὃ τὸ πλεῖον

ἐχαρίσατο. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὁρθῶς ἔκρινας.
καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα τῷ Σίμωνι
ἔφη· Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν
σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας
μου οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν
ἔβρεξέ μου τοὺς πόδας καὶ ταῖς θριξὶ τῆς
κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε. φίλημά μοι οὐκ
ἔδωκας· αὕτη δὲ ἀφ' ἧς εἰσῆλθεν οὐ διέλιπε
καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας. ἐλαίῳ τὴν
κεφαλὴν μου οὐκ ἤλειψας· αὕτη δὲ μύρῳ
ἤλειψέ μου τοὺς πόδας. οὗ χάριν λέγω σοι,
ἀφένονται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλάί,
ὅτι ἠγάπησε πολὺ· ὃ δὲ ὀλίγον ἀφίεται,
ὀλίγον ἀγαπᾷ. εἶπε δὲ αὐτῇ· Ἀφένονται σου
αἱ ἁμαρτίαι. καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι
λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Τίς οὗτός ἐστιν ὃς
καὶ ἁμαρτίας ἀφήσιν; εἶπε δὲ πρὸς τὴν
γυναῖκα· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου
εἰς εἰρήνην.

Ὕμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον
καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμοὶ 64, 101.

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου,
Κύριε. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν
καὶ γενεάν. Ἀλληλούϊα.

Ὕμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ,

ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη
γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ**
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ τῆς
Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ Πανευφήμου
Εὐφημίας, ἧς καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν·
καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις εἰς πάντα.